

Ahmet ERDOĞDU

24 NİSAN 1915'TE NE OLDU?

Değerli okurlar, bu hafta ikincisini yayımladığımız, ülkemizin önünde 99 yıllık bir sorun olarak bulunan "Ermeni Sorunu" ile ilgili röportajlarımıza Yazar Mehmet Perinçek ile devam ediyoruz. Bu röportajlara başladığımız tarihte ABD Senatosunun Dış İlişkiler Komitesinde görüşülen Ermeni Soykırımını karar tasarısı yoktu. Ancak bugün, ABD Senatosu Dış İlişkiler Komitesinin Ermeni Soykırımını karar tasarısını 5'e karşı 12 oyla kabul etmesi, bizim gazete olarak bu konuya verdiğimiz önemi bir kere daha teyit etmektedir.

2 A. ERDOĞDU: Sayın Mehmet Perinçek, öncelikle sorularımıza geçmeden önce Ermeni yalanlarına karşı yaptığımız çalışmalar için teşekkür ederim.

Siz genç bir araştırmacısınız, Ermeni Sorunuyla ne zaman ilgilenmeye başladınız? Bu konuyu niçin araştır-dınız? Rus arşivlerine girmeyi nasıl başardınız?

M. PERİNÇEK: Rus arşivlerine ilk başta Atatürk dönemi Türk-Sovyet ilişkilerini, İstiklâl Savaşı'nın ve Kemalist Devrim'in dünya çapındaki rolünü araştırmak için girmiştim. O dönemde Ermeni meselesi bu günkü kadar dünya kamuoyunun gündeminde değildi. Ancak karşıma bu konu üzerine belgeler çıkmış ve onları bir kenarda biriktirmeye başlamışım. 2000 yılında Batı ülkelerinde peşi sıra sözde "Ermeni Soykırımı"yla ilgili kanunlar ve kararlar çıkınca, o belgelerin önemini daha iyi anladım. Ardından Ermeni meselesi üzerine yoğunlaştım.

A. ERDOĞDU: Sizce Ermeni Sorunu nereden çıkmıştır ve 24 Nisan 1915'te ne oldu?

M. PERİNÇEK: Ermeni meselesi aslında emperyalizm meselesidir. Daha başka bir ifadeyle mesele, Türkiye'yle Ermeniler arasında değil, Türkiye'yle onu paylaşmak isteyen emperyalist devletler arasındadır. Rus arşiv ve kaynaklarının, ki bunlara Ermeni belgeleri de dahildir, net olarak ortaya koyduğu üzere Ermeni meselesi Batılı devletlerin ve Çarlık Rusya'sının Türkiye üzerindeki işgalci planlarının bir bahanesi olarak ortaya çıkmış ve emperyalist politikalarının perdesi rolünü görmüştür. Tarihte de bu böyledir, günümüzde de.

24 Nisan tarihi soykırımın yıldönümü olarak kabul edilmekle birlikte aslında o gün yaşanan çok farklı bir olaydır. Genel olarak bu gün, tehcir kararının tarihi olarak bilinir. Oysa 24 Nisan'da Türk Ordularının cephe gerisinde ayaklanmalar çıkartan ve düşman ordularla işbirliği yaparak Türkiye'ye karşı gönüllü birlikler kuran Ermeni komiteleri kapatılmış ve bu örgütlerin 235 lideri tutuklanmıştır.

A. ERDOĞDU: Ermenistan ilk Başbakanı Ovanes Kaçaznuni, Lalayan, Karinyan, Karibi gibi kişilerin yazdıkları niçin önemlidir?

M. PERİNÇEK: Uluslararası arenada Osmanlı-Türk arşivlerine tam olarak itibar edilmemektedir. Bu arşivlerde yapılan çalışmaların önemini asla yadsımıyorum. Ancak Türkiye'nin kendi haklılığını kendi belgeleriyle ortaya koymaya çalışması dünya kamuoyunda inandırıcılık açısından eksik kalmaktadır.

Buna karşılık Rus arşivlerine ve bu arşivlerde yer alan Ermeni belgelerine ve kaynaklarına kimse itiraz edememektedir. Kaçaznuni, Karinyan, Boryan, Lalayan gibi Ermenilerin önde gelen devlet adamları ve tarihçileri açık yüreklilikle gerçekleri ortaya koymaktadır. Aslında Ermeni belgeleri Ermeni soykırımını yalanını çürütmektedir.

A. ERDOĞDU: "150 Belgede Ermeni Meselesi" kitabınız üzerine bize bilgi verir misiniz?

M. PERİNÇEK: Rus devlet arşivleri, bize Ermeni meselesi açısından en zengin kaynakları sunuyor. Gerek Çarlık gerekse Sovyet devleti, 1915 olaylarına, öncesine ve sonrasında en yakından tanıklık eden devletlerdir. Ayrıca bu arşivler üzerinden bugün araştırmacılara kapalı olan Ermeni arşivlerinde yer alan bazı belgelere de ulaşmak mümkündür.

Rus devlet arşivlerindeki belgelerin içerik açısından ortak özelliği ise Türkiye'nin tezlerini esas olarak doğrulamaları ve Ermeni soykırımının uluslararası bir yalan olduğunu tartışmasız bir biçimde gözler önüne sermesidir. Bu belgelerden çıkan sonuçlar ise şu şekilde özetlenebilir:

Bu belgeler, 1915-1920 yılları arasında Ermeni çetelerinin Güney Kafkasya'da, Doğu Anadolu'da ve Kilikya olarak adlandırılan Adana ve Maraş bölgesinde Türkiye ve Azeri Türkleri ile Kürtlere yönelik sistematik katliam politikası izlediklerini kanıtlamaktadır.

Ermeni çetelerinin etnik temizlik politikası, Birinci Dünya Savaşı'nda ve sonrasında Ermeni çeteleri ile Türk devleti ve Müslüman halk (Türkler ve Kürtler birlikte) arasında savaşın ve karşılıklı kırmın (mukatele) yaşanmasına yol açmıştır. Böylece iki taraf da birbirine şiddet uygulamıştır.

Ermeni-Müslüman boğazlaşmasının sorumlusu, Batılı emperyalistler ve Çarlık Rusya'sıdır. Osmanlı devletini ve Anadolu'yu paylaşmak isteyen büyük devletler, bağımsız milliyetçi Ermeni örgütlerini kıskırtmışlar ve savaşa sevk etmişlerdir. Osmanlı devleti, TBMM hükümeti ve Müslüman halk, bu durumda savaş önlemleri almış ve ayaklanan Ermeni çetelerini şiddetle bastırarak haklı bir savaş vermiştir, kendi vatanını savunmuştur.

İşte "Rus Devlet Arşivlerinden 150 Belgede Ermeni Meselesi" başlıklı kitabımda bu belgelerden örnekler sunulmaktadır. Özellikle altını çizmek isterim ki, bunlar sadece örneklerdir. Aynı doğrultuda çok daha fazla belge ve kaynak elimde bulunmaktadır. Dolayısıyla kitapta yayımladığım belgeler istisna değildir, arşivlerin genelini yansıtmaktadır.

A. ERDOĞDU: Osmanlı İmparatorluğu Ermenileri niçin tehcir etti? Tehcir bir soykırım mıdır?

M. PERİNÇEK: Osmanlı hükümetinin 1915 yılındaki tehcir kararı ve uygulaması, bir savaş önleimidir. Bu önlem teamül hukukun bir unsurudur ve bugün Cenevre Sözleşmelerine ek 2. Protokolün 17. maddesinde tedvin edilmiştir. Tehcir, Osmanlı yöneticilerinin de kabul ettiği bazı aşınıklara rağmen, hukuka uygundur.

Özellikle Rus devlet arşivleri iki temel noktaya işaret etmektedir ki, bunlar tehcirin ne kadar haklı sebeplere dayandığını gösterir: Birincisi; Taşnakların önderliği altındaki geniş Ermeni kitlelerinin Batılı emperyalist devletlerle ve Çarlık Rusya'sıyla işbirliği. İkincisi ise Ermeni gönüllü birliklerinin "Büyük Ermenistan"ı kurmak amacıyla yengesini kendi lehlerine çevirmek için giriştikleri Müslüman nüfusa yönelik etnik temizlik politikası.

Taşnakların, Çarlık Rusya'sı yetkilileriyle yaptıkları yazışmalarından ve görüşmelerden Türkiye'yi işgal planları çerçevesinde Ermenilere iki görev yüklenildiği görülmektedir. Ermeniler, cephe gerisinde ayaklanma çıkararak Türk ordusunu zaafa uğratacaktır. Bu birinci görevdir. İkincisi ise oluşturulan Ermeni gönüllü birlikleri yoluyla Türk ordusunun savunma hattını yırtarak Rus işgalini kolaylaştırmaktır. Bu temelde Rus ve Ermeni yetkililerin yazdığı sayısız rapor vardır.

Her iki görevin yerine getirilmesinde Türkiye Ermenileri aktif rol oynamıştır. Mesele birkaç Taşnak teröristinin işinden ibaret değildir. Geniş Ermeni kitleleri gönüllü birliklerin oluşturulmasında ve ayaklanmaların çıkartılmasında yer almıştır. Arşivler, Çarlık ordularına hizmet etme ve gönüllü birliklerle Türklere karşı savaşmak için Türkiye Ermenilerinin Rus yetkililere başvuruyla doludur. Türk tebaasına bağlı sıradan köylülerden üniversite öğrencilerine, doktorlara kadar binlerce Ermeninin isim isim listeleri arşivlerde mevcuttur. Bu belgeler, tehlikenin boyutunu göstermesi açısından önemlidir. Ve bu hareket tehirden önce başlamıştır.

Diğer taraftan Çarlık generallerinin ve subaylarının yazdığı yüzlerce rapor ve Çarlık askeri mahkemelerinin yüzlerce tutanağı ve kararları göstermektedir ki, Birinci Dünya Savaşı sırasında işgal edilen bölgelerde Ermeni gönüllü birlikleri Müslüman halka karşı vahşi katliamlara girişmiş ve mallarını yağmalamıştır. Bu belgelere göre bu katliam ve yağma politikası sistematik bir biçimde yapılmıştır ve ırkçı nefrele dayanmaktadır. Ermeni çetelerini kullanan Rus komutanları bile bu vahşet

karşısında dehşete kapılmıştır. Birçok Ermeni subay ve askeri, bu nedenle askeri mahkemelerde yargılanmış ve idam cezasına çarptırılmıştır. Bu katliamların ve yağmaların tehirden önce başlaması da ayrıca önem taşımaktadır.

A. ERDOĞDU: Ermenilerin elinde bizi soykırım yapmakla it-ham edebilecek belge var mıdır?

M. PERİNÇEK: 1948 yılında kabul edilen ve 1951'de yürürlüğe giren "Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılmasına Dair Sözleşme"de soykırım suçunun subjektif (zihni) unsuru "yok etmek kastıyla" ibaresi ile temsil edilmektedir. Suçun oluşması için soykırım fiilinin yok etme iradesiyle işlenmesi gerekmektedir ve grup olarak yok etme iradesi "özel kast" şeklinde olmak zorundadır. Yani kuşkuyla meydan bırakmayacak, son derece belirgin biçimde ortaya çıkmalı; yok etme niyeti, soykırım fiillerini işleyen veya işlenmesini sağlayanlarca açıkça beyan edilmelidir. Şayet açık bir sözlü veya yazılı beyan yoksa, soykırımın varlığı tartışmalı hale gelmektedir. Ayrıca bu fiillerin, planlı ve sistematik olması gerekmektedir.

Osmanlı hükümetinde Sözleşme'de aranan Ermenileri yok etme kastı bulunmamaktadır. Yok etme niyetini kanıtlayacak yazılı ve sözlü belgeler olmadığı gibi, tüm belgeler tam tersine Ermenilerin korunmasını ve rahatça iskan edilmelerini öngörmektedir. Ermeni ölümlerinin önemli bir bölümü tehcir dışı nedenlerden kaynaklanmıştır.

Toplam olarak baktığımızda, Türk devletinin Ermenilere yönelik kasıtlı ve önceden planlanmış bir kırmın veya soykırım uygulaması yoktur. Olaylar, devletler arasında savaş ve halklar arasında karşılıklı kırmın kapsamı içindedir. Bu arada kıtlıklar, salgın hastalıklar ve sert iklim koşulları, savaşın kurbanlarının sayısına yüz binleri eklemiştir. Müslüman nüfus da, Ermeniler gibi, yüksek sayıda sivil kayıpla daha az bir bedel ödemiştir.

A. ERDOĞDU: Ermeniler bu kadar haklı iseler bugüne kadar uluslararası hukuka neden gitmemektedirler?

M. PERİNÇEK: Tabii burada ilk başta hukukun temel ilkelerinden biri olan "kanunların geriye yürümemeliği"ni hatırlatmak gerekir. Yani yukarıda işaret ettiğimiz üzere 1948'de kabul edilen ve 1951'de yürürlüğe giren bir suç, 1915 yılındaki bir olaya uygulanamayacaktır. Dolayısıyla bu iddialar, daha başında hukuki olarak bir anlam taşımamaktadır.

Buna rağmen "Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılmasına Dair Sözleşme" 2. maddesinde tanımlanan soykırımın unsurlarını incelediğimizde de bunların 1915 olaylarına uymadığını görmekteyiz. Bir kısmını önceki sorularda açıklamıştık. Eksik kalanları tamamlayalım.

Sözleşme ile korunacak gruplar, dörtle, milli, etnik, ırkı ve dini gruplarla sınırlıdır. Oysa Ermeniler, Osmanlı İmparatorluğu'nun toprakları üzerinde önce otonomi, sonra bağımsız

MEHMET PERİNÇEK KİMDİR?

MEHMET PERİNÇEK, 19 Eylül 1978'de İstanbul'da doğdu. Faik Reşit Unat İlkö-lü'nu ve Çağaloğlu Anadolu Lisesi'ni bitirdi. Burs alarak Rusya Federasyonu'nda Nij-niy Novgorod'da 35 No.lu lisede okudu. İstanbul Üni-versitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun oldu. İstanbul Üniversitesi Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Enstitü-sü'nde araştırma görevlisi olarak göreve başladı. 2005-2006 öğretim yılında Moskova Uluslararası İliş-kiler Devlet Enstitüsü (Üniversite-si)'nde (MGİMO(U)), 2010-2011 öğ-retim yılında Moskova Devlet Üni-versitesi Asya ve Afrika Ülkeleri Enstitüsü'nde misafir araştırma görevli-si olarak çalıştı. On seneyi aşkın sü-redir Rus-Sovyet devlet arşivlerinde "Türk-Sovyet ilişkileri" ve "Ermeni Meselesi" üzerine araştırmalar yapı-yor. Bu konular üzerine birçok makalesi var. Ata-türk'ün Sovyetlerle görüşmeleri/Sovyet Arşiv Belgele-riyle, Boryan'ın Gözüyle Türk-Ermeni Çatışması, Rus Devlet Arşivlerinden 150 Belgede Ermeni Meselesi, Av-rasyalık/Türkiye'deki Teori ve Pratiği, Türk-Rus Diplo-masinden Gizli Sayfalar ve Sovyet Devlet Kaynakla-rında Kürt İsyancıları başlıklı altı kitabı ile Arda Odabaşı ile birlikte Stambulskie Novosti'de Jön Türk Devrimi ki-tabı yayımlandı. Yabancı dilde Rusça, Almanca, Farsça ve Azeri Türkçesi olarak dört kitabı daha çıktı. Ayrıca çalıştığı konular üzerine önemli kitapları yayıma hazır-ladı. Diğer taraftan güncel Türk dış politikası üzerine çalışmalar yapıyor. Bu konular üzerine sempozyum-larda ve uluslararası konferanslarda tebliğler sundu, Türkiye'de ve yurtdışında konferanslar verdi. TRT'de, özel ve yabancı televizyonlarda birçok programa katıl-dı. Rusçadan Türkçeye çevirdiği kitap ve şiir yayınları da bulunuyor. Rusça, Almanca ve İngilizce biliyor.

sız devlet kurmak için siyasi ve silahlı faaliyetlerde bulunduklarından, siyasi grup niteliğindedir. Bu nedenle Sözleşme tarafından korunan dört grup arasına girmemektedirler.

Sözleşmede dört gruptan birini, başkaca bir neden olmadan, sadece o grup olması nedeniyle yok etme amacına dönük fiiller, soykırım olarak kabul edilmektedir. Soykırım örgütleyenlerin ve plancılığın ırkçı motifle hareket etmeleri gereklidir. Eğer bunlar, gruba karşı ırkçı nefretle değil de başka saiklerle hareket ediyorlarsa, işledikleri suçta soykırım denmemektedir. Osmanlılarda Nazilerin Yahudilere karşı duy-duğu antisemitizme benzer bir anti-Ermenizm, bir başka deyişle Erme-nilere karşı ırkçı bir nefret bulunmadığından tehcir, Ermenileri, grup olarak yok etme saikiyle yapılmamıştır. Tehcir kararı ve uygulaması bir savaş önleimidir.

Örneğin Katolik ve Protestan Ermenilerle, İstanbul, Aydın (İzmir dâ-hil) ve Kütahya Ermenilerinin tehcire tabi tutulmaması, diğer bölgeler-deki Gregoryan Ermenilerin Rusların dindışı olarak ve Rus ordularının ilerleme hattı üzerinde bulunmaları dolayısıyla tehcir edildiğini göster-mekle, olayın askeri nedenlerini teyit etmektedir.

A. ERDOĞDU: Ermeniler bazı ülkelerin parlamentolarından soykırım tanımına kararları çıkartmışlardır. Sizce bu kararların önemi nedir?

M. PERİNÇEK: Soykırım iddiaları ve Türkiye'nin bu konu üzerinden sıkıştırılması Ermeni lobbiesinin boyunu aşan bir hadisedir. Türkiye'nin bugün sözde soykırımla suçlanması ayrı bir anlam taşımaktadır. Türki-ye'yi suçla ilan etmek için yürütülen "Ermeni soykırımı" kampanyası, Atlantik'in öte yakasında başlatılmıştır.

Batı yönetimleri ve kamuoyu tarafından son zamanlarda dünya gündemine yerleştirilen sözde soykırım iddialarının, diğer tehditlerden bağımsız olmadığı açıktır. Özellikle ABD'nin "Büyük Kürdistan" proje-sinden. Kukla devletin kuzeye, yani Türkiye'ye doğru genişletilmesin-de, bölücü terörün yoğun olarak devreye sokulacağını herkes hesaba katıyor. O koşullara hazırlık olarak, Türkiye'nin alacağı meşru müdafaa tedbirleri soykırım suçlamalarıyla şimdiden etkisiz hale getirilmek iste-niyor. Türkiye'nin vatanın bütünlüğünü savunma iradesi, "soykırım" suçlaması üzerinden yürütülen psikolojik savaşla zayıflatılmak isteni-yor.

Dolayısıyla sorunun, basit bir Ermenistan veya Ermeni sorunu ol-madığı açıktır. 1915 yılında psikolojik savaş amacıyla imal edilen bir malzeme, stratejik amaçlar için ısıtılıp tekrar piyasaya sürülmüştür. Kri-tik bir zamanda Türkiye'yi bölmenin ve müdahale etmenin hukukî, psi-kolojik ve toplumsal zemini döşenmektedir. Çıkan yasalarda ve alınan kararlarda Türkiye'nin İstiklâl Savaşı "insanlık suçu" ilan edilmesi ve böylece Anadolu'nun işgalinin aklanması, Sevri'nin uluslararası hukukun tepesine oturtulması bu bakımdan anlam taşımaktadır. Hele hele ABD karar tasarılarının 2. madde 31. bendinde "Ermeni soykırımından so-rumlu kişiler yerel uluslararası yargı tarafından cezalandırılmadığı için, benzer soykırımların tekrarlanması olduğu ve tekrarlanabileceği" ileri sürülmesi görüşümüzü doğrulamaktadır.

Bu çerçevede son dönemde Taşnak Partisi ile BDP arasındaki yakınlığa da dikkat çekmek isterim. Son dönemde onun bir şekilde kar-şılıklı ziyaret trafiği yaşanmaktadır. 1920'den sonra Türkiye'ye ilk defa resmi Taşnak heyeti gelmiş İstanbul ve Diyarbakır'da BDP yetkilileriyle görüşmeler yapmışlardır. İmzaladıkları ortak bildirgede "Kuzey Kürdis-tan" ve "Batı Ermenistan"da işbirliği kararı aldıklarını açıklamışlardır. Bahsettikleri bölgelerin Türkiye toprakları olduğu malumunuz. Aynı dö-nemde Öcalan'ın Ermeni meselesiyle ilgili bir mektup kaleme almış ol-ması da manidardır.

A. ERDOĞDU: Sayın Doğu Perinçek'in AİHM'de kazandığı da-vanın soykırım yalanlarına etkisi nelerdir?

M. PERİNÇEK: AİHM, "soykırımın kesin tanımlanmış" ve " ispat şartları tespit edilmiş bir suç olduğunu" ortaya koydu. Ayrıca "1915 olaylarının" tarihsel ve hukuki olarak BM'nin 1948 yılında tanımladığı "soykırım" kavramından ve Nazilerin Yahudilere uyguladığı soykırım-dan farklı olduğunu net bir şekilde izah etti. Böylece hukuki bir kav-ram olan "soykırım" üzerine tartışmalar da gerçek bir zemine oturmuş oluyor.

İkinci olarak Avrupa'da "soykırım" iddialarının tartışılmasının önüne geçen yasaklar bu kararlar ortadan kaldırılıyor. "Ermeni soykırımının inkâr" suç olmaktan çıkıyor. Gerçekler, artık cezalandırılma tehdidiyle karşı karşıya kalmayacak. Aslında Avrupa'da yeni bir engizisyonun önüne geçilmiştir.

Üçüncü olarak bu karar, sözde soykırımla ilgili tartışmaların siyase-te alet edilmesinin önüne geçebilecek imkanlar sunuyor. Avrupa par-lamentolarında alınan soykırım kararlarının geçersizliği tescilleniyor. Konunun siyasi organlarda değil, bilim merkezlerinde tartışılması ge-rektiği tezi güçlenmiş oluyor.

En önemlisi bu karar, bir emsal niteliğindedir ve ilgili uluslararası sözleşmenin altında imzası bulunan bütün devletleri bağlamaktadır.

A. ERDOĞDU: Ermeni Soykırım yalanlarına karşı Talat Paşa Komitesinin çalışmalarından bahsedebilir misiniz?

M. PERİNÇEK: Talat Paşa Komitesi, AİHM zaferinde önemli bir rol oynamıştır. Burada en kritik nokta gerçeklere dayanmasıdır. Rus arşiv-lerinden çıkan gerçekler dünyaya anlatılmıştır ve anlatılmaya devam edilecektir.

İkincisi, Komite, "Biz vatanımızı savunduk" şeklinde özetlenebilecek doğru bir strateji belirlemiştir. Hedef, Ermeniler değildir, "Kürdis-tan" projesinde kullanılan büyük emperyalist devletler olmuştur. Erme-nilerin incitilmemesine özen gösterilmiştir. Mesele Türklere Ermeniler arasındaki bir mesele değildir. Türkiye'yle onu bölmek isteyen emper-yalist güçler arasındadır.

Diğer taraftan bu mücadelede sağ-sol demeden milletin öncüleri bir araya getirilmiş ve milli bir güçbirliği yaratılmıştır. Bununla birlikte Ba-tı'nın yalanlarına kendi başkentlerinde cevap verilmiş ve Avrupa'daki yurttaşlarımız harekete geçirilmiştir. Kalabalık ve güçlü eylemlerin yanı sıra yabancı dillerde basılan on binlerce kitabın dağıtımı yapılmıştır.

A. ERDOĞDU: 2015 gelirken Ermeni Soykırım yalanlarına karşı neler yapılmaktadır? Türkiye Cumhuriyeti Devleti neler yap-malıdır?

M. PERİNÇEK: AİHM kararının uygulanmasını ve yukarıda bahsetti-gimiz sonuçları tam anlamıyla doğurmasını sağlamak için takipçisi ol-mak gerek. Yani kararın çıkması tek başına yeterli olmayacaktır. Bu ko-nuda milli bir stratejinin ve dış politikanın oluşturulması ve devamının getirilmesi gerekiyor. Bu yapıldığı takdirde aslında bu kararlar Ermeni meselesi Türkiye açısından çözülmüş olacaktır.

Ayrıca şu noktanın da altını çizmek lazım; doğru, cesur ve milli bir strateji izlendiği zaman Türkiye'nin sadece Ermeni meselesinde değil, uluslararası hale gelmiş olan birçok önemli konuda başarı sağlayabile-ceği de ortaya çıkmıştır. Vurgulanması gereken o milli iradenin sergi-lenmesidir.

Gazetem Yeni Adana adına vermiş olduğunuz cevaplardan dolayı teşekkür ederim.

Değerli okurlar, gelecek hafta yeni bir röportajda buluşmak üzere esen kalın.